

новъ ямурлукъ. Дълга-та му черна коса ся разтила изъ подъ плиткый му калпакъ, по широковы-тъ неговы плѣщи. Врѣху чървеныи му опасъ ся бѣлѣ превитъ златошитъ ржченикъ, надъ кого-то отъ лѣвѣ странѣ ся лыщѣше згоденишка кытка, направена искусно отъ разны синце, по край увисна-та съ дребны жълтицы; тя му бѣше подадена отъ самѣ-тъ ржкѣ на нсговѣ-тъ обыченъ згоденикъ Станка. Отъ украшены-тъ му цървулы, оптегнати съ черны вървы врѣхъ бѣлы навои ся виждаше, не само че дѣлакъ пѣтъ е вървѣлъ, нѣ и че е готовъ и стегнать още да върви.

Подъ тыя селскы дрехы, подъ това умилно лице ся крыеше душа съвсѣмъ различна отъ другы като него млады. Бацинныи имотъ даваше му ржкѣ да търгува по Доброджанскы-тъ села и градове малкы; негово-то правдолюбие и добро отнашене бѣхъ го спріятелили съ всякого, и негово-то сладкодумство бѣше привлѣкло любовь-тъ на сичкы-тъ неговы познайници. Нѣ сега, той потѣналъ въ жалостны-тъ мысли, сичкы пріятности бѣгати отъ него; веселы-тъ и умилны неговы очи, сега ся помръчены отъ горкѣ скърбъ, часто у тѣхъ слзы ся льсвати, кои на времени протичать по загорѣли-тъ му отъ дневный пекъ страны и ся губять въ сивы му гѣсты мустацы.